

עומרי מריאן:

**„הפגנת, שלום עכשיו“
היתה מיותרת!“**

ממגינים רבים חסרו לי במוצאי-שבת בכיכר מלכי ישראל בהפגנת שלום עכשיו. שקראה לזרז את הנסיגה מלבנון. רובם משוס-מה. שייכים למיפלגת העבודה. פניתי למפגן ותיק של שלום עכשיו. שבעבר נהג להבליט את השתתפותו בהפגנות. וביקשתי לדעת מדוע נעדר השבוע. את עומרי מריאן, מרכז סיעת המערך בכנסת ויועץ התיקנות של הסיעה. שאלתי מדוע הוא וחבריו לא באו להפגנה. שלכאורה כוונה נגד אנשי הליכוד. סרבני-הנסיגה.

אוכל לומר מדוע אני לא הייתי שם. ואני מניח שלחברי היו סיבות דומות.

מהן?

ההפגנה הנוכחית היתה מיותרת בעיני. אילו מצאתי לנכון להיות שם. הייתי חייב להפסיק מלמלא את תפקידי בכנסת. כיוון שמשמעות הנוכחות בהפגנה היתה שאני אינני נותן אמון בהחלטת הממשלה לנסיגה מלבנון. וזה בהחלט לא המצב.

המסגינים ביקשו לזרז את הנסיגה.

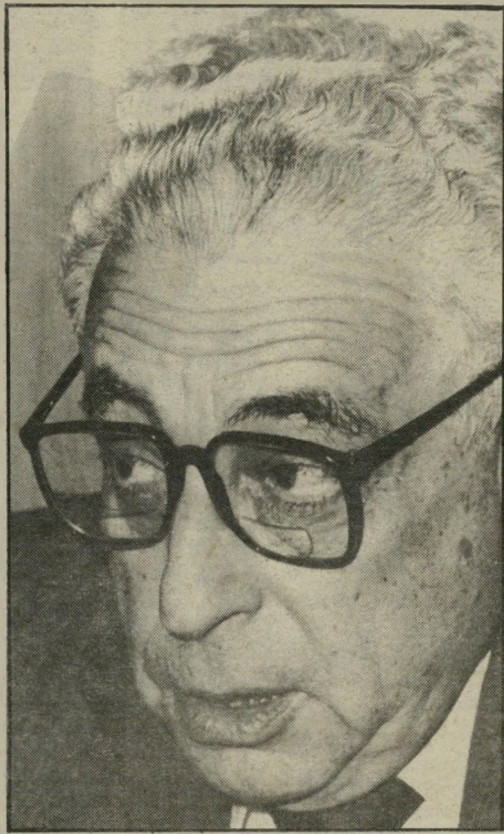
גם לגבי תירוץ הזירוז אינני מקבל את עמדתם. אין לי ספק שהנסיגה תבצע במהירות האפשרית, מבלי להוניח את ביטחון החיילים וישובי הצפון.

זהו טיעון מפורסם מאוד.

בהפגנות שבהן נכחתי הייתי שותף להערכה שלחץ ציבורי של תנועה חוץ-פרלמנטית הוא לגיטימי, ואף חיוני, כך, בעיניי השקפת-עולם — אך לא בירידה לרמה הטאקטית של תאריך מדויק לנסיגה.

מדוע אנשי המערך באמת לא היו שם?

כי גם אם ההפגנה היתה נגד חרות, משמעותה נגד הממשלה כולה. התנגדות המערך לעמדות הליכוד מוצאת את ביטויה ליד שולחן הממשלה ובכנסת. בהתאם לעניין. תוך התחשבות בצורך לשמור על שלמות הממשלה. כרי לאפשר, למשל, קבלת החלטה על נסיגה מלבנון. לכן שיתוף-הפעולה בין שלום עכשיו והעבודה נראה לי מיותר.

יצחק ברמן:

**„רפול מהווה סכנה —
צריך לטפל בו!“**

בשבת בבוקר התפרץ מאיר כהן-אבידוב. סגן יושב-ראש הכנסת. לתערוכת ציורים יהודית-פלסטינית בחיפה. וקרע שתי יצירות אמנות.

הח"כ החיפאי חובש-הכיפה. שהפגנה לגביו היא בגדר פיקוח-נפש. כבר קבע כמה וכמה תקדימים למעורבות של ח"כ — שלא להזכיר: סגן יו"ר כנסת — בפעילות חוץ-פרלמנטרית. דבריו לנאשמים ברצח דני כץ זכורים היטב. הוא הבטיח לרטש את מעיהם.

אבל הוא לא היחיד שפעילותו בכנסת ומחוצה לה מעוררת דאגה. כך לפחות חושב גם מי שהיה יו"ר-הכנסת במחצית השניה של כהונת הכנסת התשיעית. יצחק ברמן. שכיהן בתפקיד בשנים 1980-81 והיום הוא ח"כ לשעבר. עורך-דין במישרה מלאה ופעיל נגד ליכוד-הליכוד במישור החצי. מודאג מאוד מדמותה של הכנסת:

תמיד חשבתי שלהתנהגות חריגה של ח"כים בכנסת ומחוצה לה יש השלכות חמורות מאוד על המישור הדמוקרטי. אנשים מסתכלים על הח"כים והכנסת כעל חלון-הראווה של הדמוקרטיה. ותסכים איתי שאת המישור הדמוקרטי אפשר לגמור לא רק בכוח הזרוע. אם גורמים לו השפלה בעיני הציבור. זה מוביל למישור הפוך — וההיסטוריה של המאה ה-20 בין שתי מילחמות עולם הוכיחה זאת. לכן התנהגות ח"כים רורשת כללים חמורים יותר משהם היום.

ומה לגבי מאיר כהן-אבידוב?

אינני מכיר את כל הפרטים לגביו. כשהייתי יו"ר כנסת. השתדלתי להכניס שינויים בתקנון, שיביאו את הכנסת למצב שיוקרתה לא תיפגע, כי זוהי יוקרת המישור כולו. יש מיקרים מדאיגים פי כמה מכהן-אבידוב.

מיהם?

ראשית, מאיר כהנא. מדהים שנתנו לו להיכנס. ומדהים פי כמה שעד היום לא תוקן החוק בעניינו. אין צורך בחוק כומבסטי נגד גיוענות אלא בשינויים מתחייבים בחוקים פליליים. הסיבה לכך שלא נעשה דבר נעוצה אולי בכך שלרוב האוכלוסיה אין רגישות לבעיות של גיוענות.

והשני?

להבריל, זהו רפול. יש לו כריזמה והשפעה על הנוער פי כמה מכהן-אבידוב וגם יותר מכהנא. הוא לא יודע שדברים שהוא מדבר ומטיף להם כבר נאמרו על-ידי בניטו מוסוליני. הוא פרימיטיבי, אבל צריך לטפל בו ולהתעניין בפעולותיו, כי הוא מהווה סכנה גדולה:

מאיר פעיל:

**„שכירים של האו"ם
עדיפים על צד"ל!“**

ידיעה קטנה בעיתון הארץ ביום הראשון השבוע הקפיצה אותי. סופר שם על שכירי חרב אירופיים המשרתים בצד"ל. צבא דרום לבנון. שניים מהם, אחד גרמני ואחד שווייצרי, אף שימשו כנהגים אישיים של קצין נים ישראלים. ספק אם מקימי צה"ל פיללו לילד הזה. טיילפנתי לד"ר מאיר פעיל, אלוף-מישנה במילואים, שהיה ממקד בית-הספר לקצינים ודמות-מופת חינוכית בצה"ל. פעיל, היום מרצה להיסטוריה כללית באוניברסיטת תל-אביב. הרחיב את היריעה:

כל צד"ל הוא צבא שכיר. הלוחמים אינם בעלי אידאליים כלשהם. זהו לגיון-שכירים אמיתי, ולכן יכולים להיות בו גם שכירים שאינם לבנונים. אני נגד כל צד"ל. הקונצפציה היא שלילית ביסודה. והיא לא תועיל לנו.

לא כך חושב הדרג המדיני בארץ.

צד"ל רק יגרום לנו צרות בדרום-לבנון. זהו צבא לא-יעיל, ומבחינת הביטחון — נסיון צה"ל לבנות את צד"ל הוא שערוויה. הם נאמנים רק למי שמשלם להם, וכבר היום התפיסה לגביהם מתמוטטת.

הדרג המדיני מבקש לבנות שם חיץ.

אם רוצים לשים שם צבא בינלאומי, מוטב שיעשו זאת באמצעות האו"ם. שיהיה מורכב משכירי כמה יחידות לאומיות. שכירי-האו"ם עדיפים על צד"ל, כי הם לפחות כפופים לגוף עם אחריות מינימאלית ואינם בוגדים.

כמו שדמותו של צה"ל חשובה בעיניו, מה דעתך על מה שקרוי. מדיניות היד החזקה בדרום לבנון?

כל הרעיון הזה שמנהיגה המערכת הוא אידיוטי, ובשידור רדיו הצלחתי להביא אפילו את רפול להודות שאסור להתנהג ביד חזקה.